

straffeligt for Skibsinspektøren til at vide — hvis han ikke vidste det iforveien —, at han maa stille andre Fordringer til et Skib, der er bestemt til at gaa over farlige Bunde paa længere Reiser end til et Skib, som er bestemt til at gaa i en Fart, der ikke frembyder saa store Farer som Farten over de større Have. Det var derfor efter min Mening overflødigt, naar man i Landsthinget af speciel Hensyntagen til dem, der søge deres Næring ved den indre Skibsfart, mente, at det var rigtigt at tilføie en udtrykkelig Bestemmelse, hvorved Skibsinspektørernes Opmærksomhed blev henledet paa, at der maatte gjøres en Forskjel, og at der ikke behøvedes saa nøie Tilsyn med de Skibe, som besørgede den mindre Fart som med de Skibe, der udsatte sig for de strengere Forhold og den større Fare, som er forbunden med Farten f. Ex. over Atlanterhavet. Men at Ministerens Instruxer skulde gaa ud paa, at der ikke skulde udøves noget Tilsyn med den indenrigste Fart, har der dog aldrig været Tale om, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem har kunnet tro, at Indenrigsministeren skulde benytte den Anledning, der var for ham til at meddele Instruxer for Skibsinspektørerne, paa en saadan Maade, at det skulde blive Resultatet. Naar Indenrigsministeren har paataget sig at meddele Instruxer, som skulde henlede Opmærksomheden paa de forskjellige Fordringer, der maa stilles, saa vil det naturligvis blive efterkommet. Skibsinspektørerne ville blive gjorte opmærksom paa, at Fordringerne i den indenrigste Fart maa nedfattes, og at man i det Hele taget paa dette Omraade maa gaa saa lempelig til Værks, som Forholdene paa nogen Maade tillade det, men ud derover vil Instruxen ikke gaa, hvis Lovforslaget skulde blive til Lov, og noget Mindre eller Andet vil jeg heller ikke kunne modtage. Naar nu det ærede Medlem sagde, at vi her som paa mange andre Omraader naturligvis under denne Sags Behandling faaede statistiske Oplysninger — jeg vil nu ikke paa nogen Maade forringe Verdien af statistiske Oplysninger, men jeg tror dog, at de undertiden blive paafaldte under Henvisning til deres Vigtighed, en Vigtighed, som man ikke altid er lige tilbøjelig til at anerkjende, — kan jeg ikke Andet end beklage, at saadanne statistiske nøiagtige Oplysninger i denne Retning ikke er tilstede. Men der er dog Noget, der kan kjendes og vides uden statistiske Oplysninger, og det er f. Ex. de ganske almindelige Forhold, som vi have lært at kjende gennem Erfaringen, thi de kunne egentlig ikke siges at behøve nogen ydre Bestyrkelse ved statistiske Oplysninger, sjsøndt disse forresten kunne have meget stor Betydning og Interesse. Men man kan være saa sikker paa, at et Forhold virkelig er tilstede, at man ikke behøver statistiske Oplysninger for at vise, at det virkelig forholder sig saaledes, som man mener. Det ærede Medlem sagde, at, uagtet de

statistiske Oplysninger mangle, var der dog visse Punkter — og det er jeg entig med det ærede Medlem — hvor man ogsaa nok vidste nogenlunde Bessked, og deriblandt ogsaa det, at den indenrigste Fart forgaar ikke mange Mennekeliv; Faren er ikke saa stor. Denne Antagelse turde imidlertid for en væsentlig Del bero paa, at naar de smaa Skibe med en Besætning af een eller to Mand forgaar, saa rygtes det ikke paa den Maade, som naar store Skibe med 40—50 Mand Besætning forgaar, thi dette høres over hele Verden. Mange Smaaskibe forgaar paa vore Kyster, hvor de Paagjældende maatte redde sig i Land ved et Tilfælde, og det høres ikke. Der gaar vel ikke saa mange Mennekeliv tabt i den lille Fart som i den store, men intetsomhelst Mennekeliv bør gaa tabt paa Grund af Skibets Udygtighed, hvad enten det er i den indenrigste eller udenrigste Fart. Det har altsaa ikke været min Hensigt og kan ikke være det ved Bestemmelsen i § 4 at bewirke, at der ikke søres Tilsyn med Skibe i den indenrigste Fart, det har tværtimod været min Hensigt at føre Tilsyn dermed, men et noget mildere Tilsyn, der altid vil have sin naturlige Anvisning deri, at Faren i det Hele taget maa siges at være mindre, naar Skibet er nogenlunde udrustet, end den er i den store Fart. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilsynet bør udstrækkes til Ladningen, vil jeg sige, at, naar man i det Hele taget vil værne om Mennekeliv ved Skibsfarten, kan jeg ikke se, at der er nogen virkelig tilstræffelig Grund for, at man mere skulde søge at værne derom med Hensyn til Skibenes Bestaffenhed end med Hensyn til andre Momenter, som have Indflydelse paa Skibets Sikkerhed. Naar man i det Hele taget gennem en Lov vil sørge for, at der er en nogenlunde Sikkerhed for Bevarelsen af Mennekeliv ved Skibsfarten, maa man ligesaa godt sikke Menneker imod Forslis ved feil Belastning eller ved Overlastning som ved daarlige Skibe, og det første turde vel i mange Tilfælde være det Vigtigste. Naar man har sagt — og det blev antydet af det ærede Medlem, og er ligeledes blevet antydet af et æret Medlem fra Frederiksborgegnen (Sage) —, at man naturligvis her slet ikke kunde tage Hensyn til Gevinst og Interesse, saa modsiger man jo sig selv i samme Dieblit, man har sagt det, thi den væsentligste Grund, man har anført for, at Tilsynet skulde indskrænktes til selve Skibene og ikke have med Ladningen at gjøre, er jo netop Hensynet til Interesserne. Man afviser en saadan Betragtning i samme Dieblit, som man anfører, at Lovforslaget kan være besværligt og bebyrdende for Skibsfarten, og den maa ikke bebyrdes. Det skal naturligvis ikke betyde Andet, end at man ikke maa lægge flere Baand paa den, end der er lagt, og det er altsaa et Interessespørgsmaal. Naar man siger, at den Omstændighed, at man